

האגדה של הטריליסט הגדול ביותר מסוגו בארץ, מגיע בשנה הבאה תורו של עוד אירוע אופניים תחרותי ראשון מסוגו בישראל: אליפות אירופה באופני הרים שתתקיים במתחם שבין הכרמל למרכז הקונגרסים של העיר חיפה. לי, בתור רוכב טריאל, שאמנם לא מעורה בתחרויות XC, היה ברור שמדובר באירוע חשוב מאוד לספורט הרכיבה בישראל. את ההוכחה לכך קיבלתי בדמות שיחת טלפון מחנות סלאום חיפה, במהלכו של יום עבודה בחנות האופניים שבה אני עובד.



משהו ללא ספק, הולך ומשתנה במיקרוקוסמוס של רוכבי האופניים בזמן האחרון. לאחר תערוכת האופניים הראשונה שנערכה בקיץ האחרון, שבה נבנה בין השאר מתחם תצוגת ה-TRIAL המרשים והגדול ביותר מסוגו בארץ, מגיע בשנה הבאה תורו של עוד אירוע אופניים תחרותי ראשון מסוגו בישראל: אליפות אירופה באופני הרים שתתקיים במתחם שבין הכרמל למרכז הקונגרסים של העיר חיפה.

לי, בתור רוכב טריאל, שאמנם לא מעורה בתחרויות XC, היה ברור שמדובר באירוע חשוב מאוד לספורט הרכיבה בישראל. את ההוכחה לכך קיבלתי בדמות שיחת טלפון מחנות סלאום חיפה, במהלכו של יום עבודה בחנות האופניים שבה אני עובד.

"את שרון בבקשה", אמר הקול שמאחורי הקו. "זה שרון" ענית. "תקשיב", הוא אמר, "אלוף אירופה בטריאל נמצא פה לידי, היום הם ישהו בתל-אביב והם היו רוצים לרכוב איתך ועם תום".

אני, שחולם שנים על מפגש עם מקצועני טריאל מחו"ל נעניתי מיד להצעה, ומיד קושרתי אל בחור בשם חיים, שהוא המדריך שמלווה את קבוצת הרוכבים שהגיעה מגרמניה לישראל ושעד אז לא ידעתי כלל על הגעתה ארצה.

בשיחה קצרה עם חיים, (שטען שחיוו של הבחור הגרמני קצרים כי: "הוא משתולל על אופניים קטנים ורוצה לשבור את הראש כל הזמן...") התברר במעורפל שמשלחת הרוכבים הגיעה מגרמניה כדי להתרשם ולבחון את המסלול עליו תתקיים התחרות בחיפה, בשנה הבאה.

בתום השיחה סיכמנו כי באותו הערב נקיים פגישת-רכיבה, בטיילת תל אביב. חיים ביקש לדייק, מפני שכידוע ייקים לא אוהבים מאחרים.

הערב הגיע, עם טפטוף טורדני של גשם חורפי ראשון שהטיל בספק את קיומו של המפגש. החלטתי ליצור קשר עם תום ולברר איתו מה דעתו על מזג האוויר שלא מיטיב בד"כ עם המפגש בין גומי לסלע.

"איך מזג האוויר בת"א?" שאל תום. "יבש כמו אילת" שיקרתי. "אתה מגיע?" "כמובן" ענה לי. "טוב, אז תהיה במקום הקבוע בשמונה וחצי, משם נתחיל, יהיו שם צלמים ותהיה כתבה".



מתחילים!

בשעה 8:39 הופעתי במקום שנקבע. חיים סיפר לי שקיימת המצאה כזו, מאוד משוכללת וחדידה שקוראים לה בעברית שו ון. הוא הראה לי שיש מחוג קטן לשעות, מחוג גדול לדקות ואפילו אחד לשניות. אני כמובן מאוד התלהבתי, והבטחתי לו שאני ארכוש לי ממש בקרוב שעון אחד או שניים (אחד לתום, שלא הופיע כלל) מתוצרת גרמנית כמובן, השעונים הגרמנים אף פעם לא מזייפים...

יחד עם חיים הנחמד, עמדה שם קבוצה בעלת מראה אירופאי משהו, מצוידת באופני הרים מהשכרה. רק לבחור אחד, בעל חולצת רכיבה לבנה, מפוצצת לוגואים ופסים צבעוניים של אלוף העולם מטעם ה-UCI (ארנון האופניים העולמי), היו אופני טריאל. בינתיים, כמו מתוך חלום שבו כל המשאלות מתגשמות, הגשם 2009, מושלם.

לאחר היכרות קצרה עם חברי הקבוצה, ניגשתי לבחור והצגתי את עצמי.

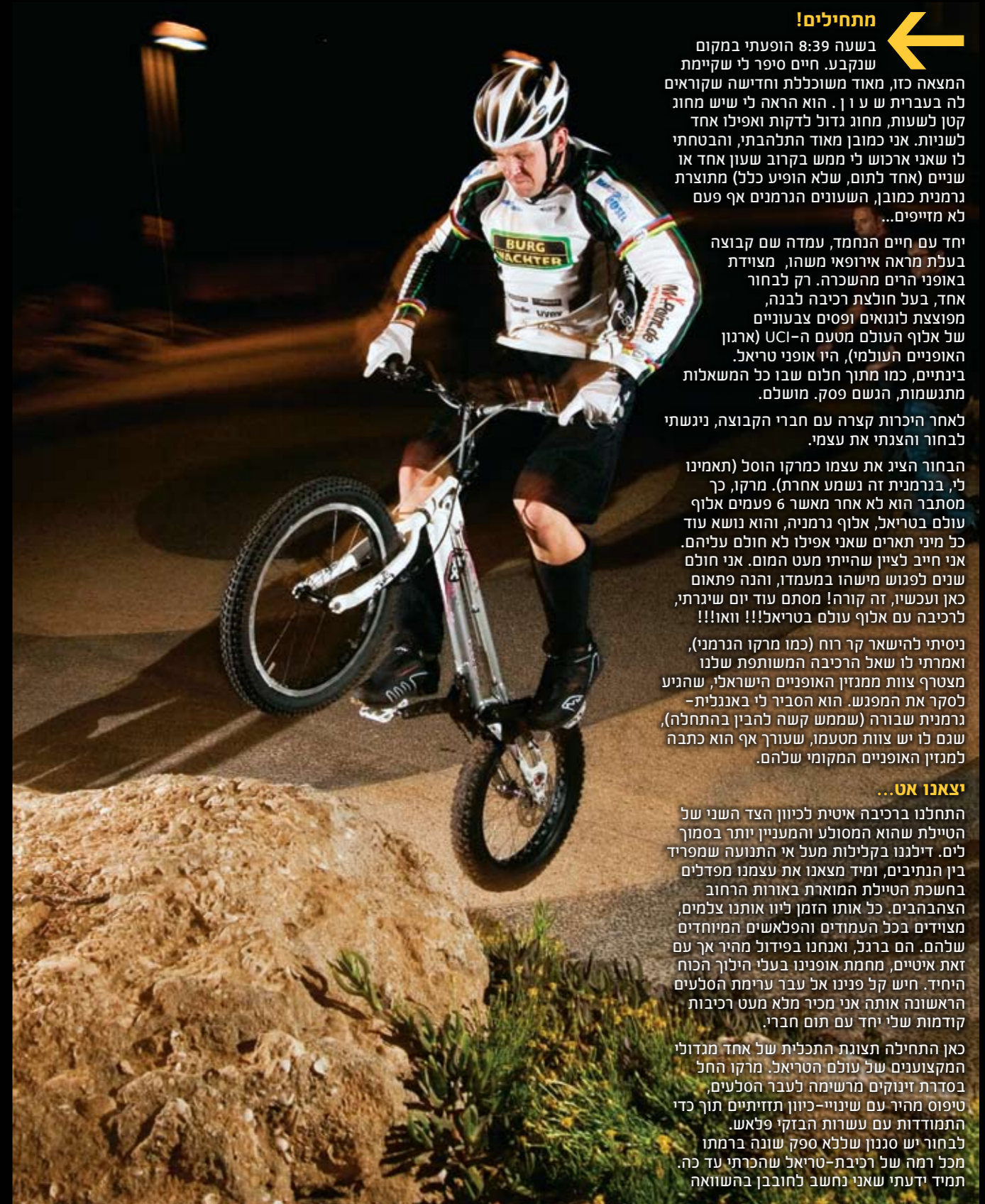
הבחור הציג את עצמו כמרקו הוסל (תאמינו לי, בגרמנית זה נשמע אחרת). מרקו, כך מסתבר הוא לא אחר מאשר 6 פעמים אלוף עולם בטרילאל, אלוף גרמניה, והוא נושא עוד כל מיני תארים שאני אפילו לא חולם עליהם. אני חייב לציין שהייתי מעט המום. אני חולם שנים לפגוש מישהו במעמדו, והנה פתאום כאן ועכשיו, זה קורה! מסתם עוד יום שיונרתי, לרכיבה עם אלוף עולם בטרילאל!!! וואו!!!

ניסיתי להישאר קר רוח (כמו מרקו הגרמני), ואמרתי לו שאל הרכיבה המשותפת שלנו מצטרף צוות ממגזין האופניים הישראלי, שהגיע לסקר את הפגשה. הוא הסביר לי באנגלית-גרמנית שבורה (שממש קשה להבין בהתחלה), שגם לו יש צוות מטעמו, שעורך אף הוא כתבה למגזין האופניים המקומי שלהם.

יצאנו אט...

התחלנו ברכיבה איטית לכיוון הצד השני של הטיילת שהוא המסולע והמעניין יותר בסמוך לים. דילגנו בקלילות מעל אי התנועה שמפריד בין הנתיבים, ומיד מצאנו את עצמנו מפדלים בחשכת הטיילת המוארת באורות הרחוב הצהבהבים. כל אותו הזמן ליוו אותנו צלמים, מצוידים בכל העמודים והפלאשים המיוחדים שלהם. הם ברגל, ואנחנו בפיודול מהיר אך עם זאת איטיים, מחמת אופנינו בעלי הילוך הכוח היחיד. חיש קל פנינו אל עבר ערימת הסלעים הראשונה אותה אני מכיר מלא מעט רכיבות קודמות שלי יחד עם תום חברי.

כאן התחילה תצוגת התכלית של אחד מגדולי המקצוענים של עולם הטרילאל, מרקו החל בסדרת זינוקים מרשימה לעבר הסלעים, טיפוס מהיר עם שינויי-כיוון תזזייתיים תוך כדי התמודדות עם עשרות הבזקי פלאש. לבחור יש סגנון שללא ספק שונה ברמתו מכל רמה של רכיבת-טרילאל שהכרתי עד כה. תמיד ידעתי שאני נחשב לחובבן בהשוואה



לרוכבים מחו"ל, אך כשראיתי את ביצועיו של הבחור הבנתי (זה הרגיש כמו שתי סטירות לחי זריחות) עד כמה זה נכון. הבחור מבצע את כל התרגילים המוכרים לי היטב, בשלמות מופתית. כל תרגיל מצריך המון כוח, אך עם זאת מבוצע ללא כל מאמץ הנראה לעין, שליטה מדהימה עם רמת דיוק מופלאה, ללא טעויות והורדות רגליים. כל זאת ללא היסוס ועם קור רוח מדהים. חשור בטיילת, הסלעים היו רטובים מהגשם, אך אל חשש, מרקו הוא מקצוען שראה כבר הכול: תחרויות, מופעים ושנים של אימונים מפרכים לאלופיות עולם הפכו אותו ואת אופניו למכלול אחד שכל תכליתו, מעבר מכשולים שהרוכב הממוצע לא יחשוב אפילו לעבור לאחר טיפוס על הסלעים וירידה מהם, מצא מרקו קו שמובייל לתא חשמל ענקי בגובה של 2 מטרים. הוא טיפס על ערימת הסלעים שקרבה אותו לתא, וכאשר כל מה שנוטר לו כדי להגיע לראש התא היה כמטר ועשרים הוא נעמד על גלגל אחורי, ובזינוק אחד והחלטי מהמקום, הוא נעמד על ראש התא. אם מישוה מהצלמים היה מצלם ברנע זה את האנשים שעמדו סביב ולא את מרקו עצמו, הוא היה מגלה שכולם חלו באותה מחלת ניוון שרירי לסת מסתורית, שפוגעת באנשים מוכי תדהמה. כולם נשארו פעוריי פה למראה ההזוי של רוכב האופניים על תא החשמל. את "מופע האימים שלו", חתם מרקו בקפיצה מהתא למטה, בסיבוב של 360 מעלות. **מדהים!!!**

אין כמו יפו בלילות..

לאחר שביצע שוב ושוב את אותו התרגיל לבקשת הצלמים, התקדמנו לעבר גן השעשועים הסמוך, שם, הגדיר מחדש מרקו את המושג, גן-שעשועים. בגן היו מדרגות ישיבה גדולות. כל מדרגה היא למעשה בעלת גובה של חצי מטר ועיומק זהה. מרקו לקח מרחק תנופה, משך כידון ובריוחף נשלט הוא קיפץ ישירות למדרגה השנייה. לאחר מכן, ביצע מרקו את אותו דבר, אך הפעם מהמקום, קרוב למדרגה הראשונה, ולמדרגה השנייה הגיע בנייתור חזק הצידה. כאן התחילה, תצוגת התכלית של אחד מגדולי המקצוענים של עולם הטרילאל. מרקו החל בסדרת זינוקים מרשימה לעבר הסלעים, טיפוס מהיר עם שינויי כיוון תזזייתיים תוך כדי התמודדות עם עשרות הבזקי פלאש מפחמי עטלפים. בהמשך, החליט הרוכב הבלתי נלאה, שמתקן שעשועים סמוך יכול בוודאי להיות לא אחר מכר נחמד להדגמת כישורי הבאני-הופ שלו. וכך, בזינוק מרשים, הוא הצליח להתמקם בראש מתקן עם מגלשה בגובה של מטר ועשרים סנטימטרים מאמא אדמה! הוא התמקם על חיטוק די קשיח שרשת שזורה במרכזו, ונאחז עליו עם שני הגלגלים הקטנטנים של אופני הטרילאל שלו. תזוזה קטנה שלא במקום הייתה בודאי גורמת לו ליפול לתוך הרשת, אך מרקו, שרגיל לחיים על חוט השערה, נעמד על הגלגל האחורי וירד בקפיצה מן המתקן ברכות האופיינית לו. וכך המשוך אלוף גרמניה להפליא בנו את כישוריו לאורך כל הערב כשהוא עובר או נכון

יותר מזנק מערמת סלעים אחת לערמת סלעים אחרת, ואנו, הרוכבים והצלמים עוקבים אחריו בהשתאות והערצה. קהל מקומי החל להתאסף ולצפות במופע. ברקע אורות יפו השתקפו להם במים ומראם היפיפה הוסיף עוד קסם לחוויה הבלתי שונרתית שחוויתי. צוות הצילום הגרמני, שרגיל כבר לביצועיו של מרקו, ביקש לצלמו על רקע הגלים ויפו באופק. אין כמו יפו בלילות... כשצוות הצילום הישראלי סיים את עבודתו החלטנו להמשיך ולרכוב. "הפעם", אמרתי למרקו, "זה רק בשביל הכיף, אין צלמים, אפשר להתפרע!" וכך חתמנו את קטע הרכיבה כשאלינו מצטרף גם תום שהגיע 100-105, עם אופניו החדשים שזה עתה הגיעו מאנגליה. זה היה כיף להעביר יחד חוויות עם אלוף עולם שלא חסך מאיתנו שלל תרגילים מסמרי שיער ואף לקבל ממנו כמה טיפים. אבל התחיל כבר להיות מאוחר.. וגם ל"מתכת" היה מה להגיד כיוון שקצת לפני שסימני העייפות החלו לתת את סימניהם גם במרקו, נכנעה השרשרת של אופניו ונקרעה, והוא נשלח קבל עם ועדה היישר ל...קרע. כאחד האדם - יש לומר.

ואז התיישבנו ושוחחנו על נסיבות הגעתו של אלוף אירופה בטרילאל לארץ הקודש. מרקו, שהתגלה כאיש שיחה נעים וסובלני נולד לפני 28 שנים בגרמניה ומתגורר עם אשתו וילדו בן השנתיים וחצי בעיר THALHEIM.

"מה מביא אותך לישראל?"

"אנו עורכים כתבה בנושא התחרות שתהיה כאן בחיפה. הגעתי לפה עם משלחת של מגזין האופניים הגרמני בכדי לתת לקהל רוכבי אופני ההרים הגרמני, הצצה לנופיה של ארץ-ישראל, כרקע לתחרות. אני וצוות הצילום שלי נסתובב כאן במשך שבוע, מצפון לדרום ונסקור אתרי רכיבה נוספים. אני מניח שהאקלים הישראלי, בשילוב עם מסלולי רכיבה מעניינים, ימשוך לכאן רוכבים גם בלי קשר לתחרות. אמש, דיברנו עם מתכנני המסלול בחיפה ועושה רושם שתהיה פה תחרות מעניינת. אני מתרשם לטובה מן הארץ והאנשים שחיים פה, ואני מבין שבטוח להסתובב כאן ולא עסוקים כאן במלחמות סביב השעון". אני מקווה שהכתבה שלי תמשוך לכאן המון רוכבי אופניים מגרמניה בשנה הבאה ובכלל.

"במה אתה עוסק ביום בחיי היום יום? האם אלוף עולם יכול להתפרנס אך ורק מרכיבה?"

"ביום יום, אני מדריך כושר וספיינינג. אני בונה תכניות אימונים ומלמד בבית ספר לרכיבת טריאל". כמו כן, אני מופיע לפני קהל עם מופע טריאל משלי.

מתי התחלת לרכוב טריאל בצורה מקצועית?

"למעשה, התחלתי לרכוב

ב-1992 וב-1994 השתתפתי לראשונה באלופות העולם.

"מה היו הישגיו הבולטים ביותר בתחום?"
 "אני ארבע פעמים אלוף עולם בדרגת ELITE ועוד פעמיים בדרגת ג'וניור. כמו כן אני 19 פעמים אלוף גרמני ובנוסף לכל אלה אני גם שואן גינס לשנת 2003."

על איזה מסוגי האופניים אתה מעדיף לרכוב, 20 או 26?"

"אני חושב שאופני טריאל 20 עדיפים עלי מפני שאני יכול לשלוט עליהם טוב יותר ולבטא את כישוריי איתם בצורה רחבה יותר. אני ממליץ לרוכבים נמוכים לנסות אותם. הם קלילים וזריזים יותר. רוכבים מתחילים יכולים לנסות קודם אופני 26, שהם לדעתי סלחניים יותר לטעויות של מתחילים."

"בישראל יש פחות מעשרה רוכבי טריאל. ספר לי על סצנת הרכיבה בגרמניה. האם הספורט שם מוכר יותר מאשר בישראל?"
 "הספורט הזה ללא ספק מוכר יותר בגרמניה, ואירופה בכלל. בגרמניה יש להערכת כ 250 רוכבים מקצוענים ועוד כמה מאות של רוכבים חובבנים."

"מיהם הספונסרים שלך?"

"KOXX", שהיא חברת אופני טריאל צרפתית, "ROCKEL", שהיא חברת כפפות-רכיבה גרמנית, "ROHLOFF" - חברת גרמנית שמייצרת חלקי הינע לאופניים, "POWERBAR" - חברת

(המשך בעמ' 74)



(המשך מעמ' 63)

חטיפי אנרגיה, "NORTHWAVE", חברת ביגוד והנעלה לאופניים, "MICHELIN" שהיא חברת צמיגים ידועה, "MAGURA", חברת גרמנית שמייצרת מעצורים הידראוליים לאופניים, "BERGMAN", שהיא חנות אופניים של חבר הספונסר העיקרי שלי הוא "BURGWACHTER" - חברת גרמנית ליצור מנעולים וכספות.

בינתיים, החליט צוות הצלמים הגרמני לעזוב רכוב על אופניו. הם פנו אלי ולמרקו (תוך כדי פידול איטי) וברכו אותנו בלילה טוב, ולפתע הסתבכו אחד בגלגלי אופניו של השני והתרוסקו בצחוק אדיר לרצפת הטיילת. בליל הרוכבים הגרמני נשאר שכוב על הרצפה למשך כחצי דקה, מופתע וצוחק מובך משהו. אני אמרתי למרקו שכנראה הם שתו יותר מדי בירות, והוא לא שלל את האפשרות הזאת כלל. לאחר שהצוות הגרמני עזב, התפנינו להמשך הראיון.

"כיצד היית מציע לרוכב טריאל מתחיל להתקדם בצורה נכונה?"
"כמו כל ספורט, ובמיוחד כשמדובר בספורט אקסטרים, אני ממליץ להתחיל מקטן."

להתאמן ולחדד קודם כל את התרגילים הבסיסיים, ורק אז להתקדם הלאה. הגיל המומלץ להתחיל הוא 6 או 7. אבל כמו בכל דבר, אף פעם לא מאוחר. אני ממליץ מאוד להתאמן על סלעים מאחר והם מאתגרים יותר מאשר משטחי בטון בסביבה אורבאנית."

"ספר לי על תכנית האימונים של אלוף-עולם בטריאל."
"אני מתאמן כחמש עד שש פעמים בשבוע, פעמיים ביום, ולפני אליפות עולם אני מתאמן כל יום. אני משלב באימון לא רק רכיבה על גבי אופני טריאל אלא המון ספיינינג וחדר כושר, ובעיקר עובד על סיבולת לב-ריאה. אני מסוגל לקפוץ על אותו סלע חמישים פעמים עד שאני מרגיש שהגעתי לתוצאה הרצויה. כמו כן אני רוכב XC ועובד המון על הפן המנטאלי."

"האם יש לך זמן לתחביבים נוספים?"
"כרגע התחביב העיקרי שלי הוא גידולו של ג'וליאן, בני. אני סבור שהוא ילך בדרכי."

אני אוהב לרכוב XC ופרייריד, ועסוק בקידום ספורט הטריאל בארצי. מדי שנה אני מארגן את תחרות ה-HIGH JUMP CONTEST בגרמניה, שהיא תחרות קפיצה לגובה עם אופני טריאל. השיא שלי הוא מטר ושמונים."

"האם יש בגרמניה מקומות מסודרים לרכיבת טריאל?"
"בגרמניה יש בתי ספר ומועדוני רכיבת טריאל מקצועיים. ישנם פארקים עם מתקני אימונים והם ממוקמים לרוב מחוץ לערים, בטבע."

"כיצד אתה חוזה את התפתחות הספורט בארץ בעתיד?"
"כרגע, לצערי הרב ישנה עצירה מסוימת בהתפתחות הספורט. גרמניה ממוקמת חמישית בעולם, ואני מקווה שנצליח יותר בעתיד. ייתכן וענף הספורט הזה יכנס כענף ספורט אולימפי רשמי באולימפיאדה של שנת 2016, מה שכנראה יכניס לתחום רוכבים נוספים ויתרום לשיפור הענף ברמה התחרותית."



לסיום...

השעה כבר הייתה מאוחרת ונאלצתי להיפרד מידידי בתקווה שאולי, בשנה הבאה, נופיע יחד במופע ראווה משותף בתחרות אליפות אירופה בחיפה. סיכמנו, שנחליף בינינו את כתובות הדוא"ל שלנו כהמשך לקשר בעתיד.

למחרת אמור מרקו להמשיך את מסעו לנגב וים המלח ומחרתיים להמשיך לירושלים, שם כבר דאגתי להפגיש אותו עם רוכב טריאל מקומי שיקבל את פניו ואולי הם ירכבו יחד.

למרקו יש אתר רשמי (בגרמנית) עם תמונות והסברים על פועלו והישגיו בתחום הטריאל בארצו: www.marcohoesel.de כולם מוזמנים! 📸